

## התכלת פרק רביעי מנחות

## מסורת הש"ס

[illegible]

## הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה א"כ דלילה וס' אח"כ מנחך הא א"צ לברך אלא פסם: (ב) ר"ה ומשני כי וס' ואחת ללילה דלילה לר"ש כנ"ל והד"ה: (ג) ר"ה כסות סומא אסור דח"כ:

## גליון הש"ס

נמ' למרוסא דאינשי  
ביתיה, עין תוס' ידע דה  
סוטה ד"ה ד"א:  
תד"ה ד"א וכו' דהתם  
שאני דבתיבי בחד קרא.  
פי' יצמות דף ד ע"א תד"ה  
דסתיב:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

א) צמרא אי אימורד: ג) ורב  
אויא: ג) בדרב אויא ואשתגי:  
ד) בדרב אויא: פ) ארבעים  
יום ל"א שבערו עליהם מ":

**בן ארבעים יום.** מחזיק בן ארבעים ה'. ל"א שעברו מ' יום משאלו  
מנוף הדם (ימתקלקל); ונערד חוזה. ומקלקל המזהב פסולה  
דקלא אילן הוא: חמירא ארכבא. שאר קשה: ושימינך. וזהו שינוי  
שאר וזהו שינוי פסול שינוי שקר הממנה דברו לרעה הכל יודעין שרע  
הוא (וי) שינוי אמת הממנה דבר  
להוסיף עליו ולקיימו הכל יודעין שטוב  
הוא: מאי אילן לה בדיקה דקאמר  
נמי אטעימה. חזן אדם יכול לנדות  
האמר אם לשם אטעימה נצטע  
לעשימה לשם נסיון ואמרנו עליו (נח):  
דעשימה פסולה. ל"א אטעימה וה"ק  
אין בדיקין יורה של תכלה צטעימה  
שלא יפסל כל היורה אלא שקיל  
צטעימה דמפרש עליו (שם): מר. ש.  
הסת: ממשי. שם: מקום: לא  
פסלה הוא. דהא איפרד חוזה  
בדרך יתכן ולא קלא אילן דהא אישמינ  
למעליהם דכריא (א): שמועה. דר  
יתכן ודבר ח' אלא אהרדי איחמר  
לומר בשמינ יחד בדיקין וזהו פליגי  
אלא היכא דבדיקא כו' (א) והא דר

אזלז מוספת על דרך יצחק ומפרש  
אזלז: דייק וזיין. מן המומחה:  
כחומרי מסייפא. לעלי דקמי  
פסולה פסולה הלכך כתי מומחה:  
מן העובד כוכבים. אם תגר הוא  
שכרה דלח מרע נפשי וזיין לה  
מישראל להשטן. פסולה. דשמה הוא  
נצעה ושלח לשה נעשית: ואשם  
שאמרו כו'. אפ"ה אמרין (גבי)  
תגר ישראל מכהר לו: מאי עמא.  
אמר מוכרין א' מנאיית לעובד כוכבים:  
משום וונה. דלמח הוא לוי וונה  
ישראלית וטוירא א' ישראל הוא ומבעל  
ליה ב' ועגריין משום לא תסתמן כס  
ועגריין א'. ל"א משום וונה עובדת  
כוכבים דלמח אידי כל ההוא עובד  
כוכבים א' באמנה ואמרי מ' ישראל א'  
א' ישראל א' באמנה ואמרי מ' ישראל א'

נמנה לי ואחי למחשדים: שםא יפלוס.  
ישראל עם העובד סוכים זה וסבור  
ישראל הוא דהא יש לו צויות יורגנו:  
רב יבוהד רמי לים ספלא לפרויסא  
דאזני ביסא. היה מטיל צויות  
לגדל שמתסכה זו אשמו: ומכר כל  
אפלא. ועד עושה דבר זה כשמתעטף  
עטלמי כד בוקר ובוקר הים מצד:  
מדרמי. מכלתא לכסות אשמו קסבר  
נשים מיניות זה אלמא קסבר מלות  
שלא הוון גרמא רחא דומה  
עין ביום וזין בליל דאי זמן גרמא  
נשים פטורות: אלא קו לנליא!  
ומנה אמאי מכר. (א) אלא  
פטס רבאין כשמתעטף (א) כשהיה  
הוא הלך לצדק אה מכאן ואילן ו'  
סיומא חריבא דמי דהא חזי לילה

מפסיקו: ולא הוה שרי לה [א] כל יומא. אלא בלילה והלך לא מבקר אלא בצפרא ועולם כרבי: ומאי שגא מלפרא. [א] לבקר כשהוא עומד ומתעטף בה בגשמות קודם היום [ב] גירסאי: ומשני כי משני לכסות לילה לכסות יום. בא שני טעיות מאתימות היד אחת ליום ואחת ללילה [א] שמוקם גרמא היא. לילה לרש לאו זמן לילת והוי יום ומהו: דהניס אישכראי כללם לגבייהו. ואכנס

[illegible]

מג.

עין משפט  
נר מצוה

[illegible]

יה אור השלם

1. לא תלכש שעטו צמר  
ופשתים יחד:  
וברם כי א  
2. וזהו לכם לצרית  
וראיכם אתו וזרעם את  
כל מצות י' ועשיתם אתם  
ולא תזרו אחרי לבבכם  
ואחרי עיניכם אשר אתם  
וגם אחריהם:  
3. וגדלים תעשו לך על  
ארבע כנפות כסותך אשר  
תקסה בה: דברים כב יב

יביתו גרשום

[illegible]

עובר כוכבים היה נתון לה  
אשרו טלית באהגתו והוציא  
לנו על שום בן ישראל  
אנאמר פלוני נתן לה טליתו  
מצריצין בשכר ומשום היה  
הוא רשאי לומר: שם.  
יתקצן לו העובר כוכבים  
ידיהו ישראל יתחשב  
שיהיה הוא ויבא להחלות  
עמו בדרך ויהיגנו העובר  
כוכבים. ואפשר כי העובר  
כוכבים מן החגר כשרה:  
לפרומא דאניש ביתיה.  
לכנז שאיתו מהכסה ב:  
והוא נמי היה מתקטף בה:  
דמרמי. לכנז אשתו ספר  
צייצית לאו נמי כרמא דספר  
לדילה נמי זמן צייצית אנשים  
ימאית וטליתא חזיבא:  
אנאמר ולאו מן חזיבא:

תורה (ב) צ"ע עיבוד [ב] ושם הכא נשאר ספרים חייבי ונראה לפרש  
תפילין יש להם בדיקה בחסירות וחסירות ואפ"ה אין ניקחין [ב] שגגא  
למותר אבל לעיבוד לשמה לא חיישינן שהכל בקיפין זו והא דמניא  
בהמוא תפילין (ועיבודין 97 ד' 15) ה"לוקח תפילין (ב) מן השוק בודקה אחת

אחת דביענד איירי (ולפי הקונטרס)  
נראה לי לפרש דביענד לא חישין)  
והכי מניח נתוספתה ממקט ע"ו  
לוקחין תפילין אלא מן המומחה  
ואם לקח ממי שאינו מומחה ומלא  
כידו שנים או שלשה למדים בדרך  
תפילין אחד של ד או של ראש בלמד  
הראשון וכן שני וכן שלשי והא דמק  
(הש"ס ד.ה) המולח תפילין מוכסין ו  
זו א"ש פ"ט שלל דנקן ההם משום  
כבוד דתפילין לא חישין אי"י מולח  
שני דרוב מניין אלא תפילין מומחין  
אז ובמכילתא אימא נאמר כאן ימימה  
ונאמר להלן (ויקרא כ) ימים תהיה  
גאולתו ממי להלן פ"ב חדש א"י  
מגיד שזריך לנדוק תפילין \* אחת ל"ב  
חדש דברי ב"ה ג"ש אומרים אין זריך  
בדיקה \* שמאי אומר אלו תפילין של  
אבי אימא ופרק המולח תפילין  
ירושלמי נמי מלא תפילין זריך (בדיקה)  
אחת ל"ב חדש דברי רבי רשב"ג  
אומר אין זריך וכל הי דמזכיר  
המקום סבירא להו בחזקת \* תפילין  
הכתוב מדבר ואל ק"ל הכי מיהו  
בשמושא רבה אלא שזריך לנדוק  
פעמיים בשבוע והני דביקות לא הוו  
משום תסירות וימירות אלא שמא בלו  
ותקלקלו ונצמחה אשכחן \* בדיקה  
דלמדין בתם\* יומא (ד.ה) שנבדקת  
פעמיים בשבוע ודש ודש  
לחלמי

בן ארבעים. פירשתי פרק האשה  
נדה (דף סג.) : **מאי** אין לה  
בדיקה נמי דקאמר באעפיה. ובדיקה  
דמי יתקן ורב ב"ר זלואי חליק  
מן המומות שיעדע בעיניה ד' סולת  
א"ל לל לא ידע מקלח חליק דאיהו  
גופיה לא ידע : ור"ש פוסד  
בנשים. גפי על גב דלמריקן דרכות  
(דף כ:) אפי' קידוש נשים חייבות דכח  
ששטן שבמי קדוש יסו בנזירות חסר  
ושמור בדבור אחד נאמרו ולמריקן  
נמי במסילתן ובירושלמי גדילים ולא  
תלשג בדבור אחד נאמרו לאו מילתא  
אלא דתסא לא חיתמא בדבור אחד  
אלא לאשמועין אהא אל חל הכא  
חיתמא כי היכי דלא א) ניסתר אהדי  
והי נמי חין להקשות דידרוש כי  
היכי דמריקן (פסחים מג.) גבי אילת  
מלה "דחטא שאני דכתיבי כחא קרא א)  
ורכי

פשתים יחדיו גרילים  
אישתרי כלאים לגביה בלבישה הוא דמחייב בציצית  
תרי כלאים לגביהו לא ליחייבו קמ"ל "נהי דאישתרי  
דן עבודה לא אישתרי ר"ש פוטרי בנשים מאי מעמא  
אותו פרט לכסות לילה אתה אומר פרט לכסות  
לכסות סומא כשהוא אומר <sup>3</sup> אשר תכסה בה הרי  
האני מקיים וראיתם אותו פרט לכסות לילה ומה ראת  
הוציא כסות לילה <sup>4</sup> מרבא אני כסות סומא שישנה  
ציא אני <sup>5</sup> כסות לילה שאינה בראיה אצל אחרים ורבנן  
האי

הו לילה זמן יציאת והיו מנחות [עשה] שלא הזמן גרמא ונשים חייבות:  
האי

אמאי מברך מצטרא (וחו לא): רב יהודה אינש צניעא הוה, מאחר שהיה מתעטף שליוה לא הוה, הוצרך לברך אלא פעם אחת: ומאי שנא בדצטרא מברך ליברך עלה בליה קודם היום משעה שהיה עו בשחרית: כי משני מכסות לילה לכסות יום. היה כלומר שלית אחרת פחותה ממנה היה לו שהיה כשהיה יוצא בין אנשים היה לובש הפרזומא ואז היה מברך עליה: ורבנן דפליגי

מסולה ס"א ובדיקה משום חששא דכלא אילן: